

12 Σεπτεμβρίου 2018

Στο Μοναστήρι του Αγίου Αμφιλοχίου στην Πάτμο (Μαρία Λουπίδου)

/ [Πεμπτούσία](#)

Η Μονή Ευαγγελισμός στην Πάτμο, είναι ένα μοναστήρι που μοιάζει με σύγχρονο βυζαντινό κάστρο. Έχει πέτρινο περίβολο και στητά καμpanαριά, ανοιχτή θέα και έναν φορτωμένο λουλούδια περίβολο που μοσχοβολούν το άρωμά τους σαν καλωσόρισμα.

Σταματάς με το αυτοκίνητο έξω από την Ιερά Μονή και ένα καθαρό αγέρι σε σπρώχνει να προχωρήσεις προς την πύλη του μοναστηριού. Λιθόστρωτος ο δρόμος, περβάζια τακτοποιημένα με γυναικεία μαστρία, λεπτομέρειες από πήλινα δοχεία και αυτά με λουλούδια στολισμένα. Μια μεγάλη αυλή, με ανισόπεδα τμήματα στρωμένα με πέτρα, σε καλωσορίζει. Στο κέντρο της αυλής βρίσκεται

ένα μεγάλο κιόσκι. Γύρω απλώνονται παρτέρια με λουλούδια που βρίσκονται στην καλύτερή τους ώρα. Πάντα ένας ανθισμένος κήπος μιλάει με θέρμη για τα χέρια που τον φροντίζουν, η μεγάλη αυλή του μοναστηριού όμως σου προκαλεί θαυμασμό για τον άγνωστο κηπουρό. Τα παρτέρια είναι στημένα με τρόπο αριστοτεχνικό, ώστε τα φυτά και τα άνθη να ταιριάζουν μεταξύ τους όχι μόνο χρωματικά, αλλά και αισθητικά, ως προς το μέγεθος της ανάπτυξής τους, την παρουσίασή τους το ένα δίπλα στο άλλο και κυρίως το σωστό μοίρασμα της γης, του ήλιου και του νερού. Η πλάση αναπνέει με χαρά, και αυτό νιώθει και ο επισκέπτης που βρίσκεται εκεί. Μια υποψία πρόγευσης παραδείσου γεννιέται σε όποιον παρατηρεί με ήσυχο μυαλό.

Αριστερά βρίσκεται ο ιερός ναός. Μονόκλιτος, θολοσκέπαστος, ενωμένος με το παρεκκλήσι του Αγίου Λουκά και με το κλίτος του Αγίου Αμφιλοχίου, επισκόπου Ικονίου, είναι ένας τρισυπόστατος ναός, όπως συνηθίζεται στην Πάτμο, για να χρησιμεύει το δεύτερο κλίτος ως γυναικωνίτης. Η δροσιά που έχει ο χώρος, τα ξύλινα στασίδια, η αγιογράφιση από την μοναχή Ολυμπία, ο ξεκάθαρος

διαχωρισμός του ναού, οι χαμηλές και τονισμένες καμπύλες στα παράθυρα, τα τόξα που στηρίζουν τις κολώνες, όλη η αρχιτεκτονική του χώρου, μιλούν χωρίς λόγια για την καλλιέργεια του μοναχικού ιδεώδους και την άσκηση του μοναχικού βίου στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Τελειώνει η Θεία Λειτουργία και οι μορφές των μοναχών προ τους διακονώντας τους επισκέπτες. Ο αρχηγός της μοναχίας, η ευχή, η υπομονή και η σιωπή σαν

Το αρχονταρίκι της Μονής ανοίγει για

όλο τον κόσμο. Το πιο όμορφο και παραδοσιακό αρχοντικό μοναστηριού με χαμηλά καναπεδάκια, ξυλόγλυπτα έπιπλα απaráμιλλης αισθητικής και υπέροχα κεντήματα να στολίζουν τα τραπέζια, τα παράθυρα, τους καλογουαλισμένους δίσκους με το κρύο νερό. Οι μοναχές αντέγραψαν παλιά κεντήματα με την παραδοσιακή βελονιά της Πάτμου, τη «σπίθα». Και μόνο τα κεντήματα αυτά αν καθίσεις να απολαύσεις πίνοντας μια γουλιά καφέ, θα καταλάβεις πως ο χρόνος είναι σχετική έννοια για τις μοναχές, δεν τον σπαταλούν, τον «εργάζονται» για την σωτηρία τους. Τα φωτεινά και πλούσια χρώματα της λεπτής βελονιάς με τα γεωμετρικά θέματα σε οριζόντια ή κάθετη διάταξη δείχνουν χαρά, τάξη, πειθαρχία και αρχοντιά.

Μέχρι εκεί μπορεί να φτάσει ο επισκέπτης του μοναστηριού. Αν δίπλα σε αυτά βάλεις και μια συνάντηση πνευματική, που θα δώσει στην ψυχή σου φτερά, δεν χρειάζεσαι τίποτε άλλο για να πεις πως έχεις ζήσει την ομορφιά του να βρεθείς σε τόπο που νοσταλγούσες χωρίς καν να έχεις γνωρίσει. Τα έργα του γέροντα της

Μονής, και Αγίου πατρός Αμφιλοχίου δεν περιορίζονται στον χώρο και τον χρόνο. Μπορεί να τα γνωρίσει κάποιος και χωρίς να επισκεφθεί το Μοναστήρι του στην Πάτμο. Απλά αν βρεθείς εκεί καταλαβαίνεις μερικά «γιατί» και «πως» που εμπνέουν τους ανθρώπους να ακολουθήσουν τον δρόμο της άσκησης.